

پرسش ۷۰: معنای سخن حق تعالی (قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ) (مرگ باد بر آن دروغ‌گویان).

سؤال / ۷۰: ما معنی قوله تعالی: (قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ ... يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ) (177)؟

معنای این آیات چیست؟ (مرگ باد بر آن دروغ‌گویان.... می‌پرسند روز جزا کی خواهد بود؟) ([78]).

الجواب: (قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ): أي المقَدَّرُونَ ضد تقدير الله، وقطعاً كل تقدير مخالف لتقدير الله فهو تقدير باطل كاذب، فهو لاء هم المقَدَّرُونَ المخالفون لتقدير الله، المكذَّبون بتقدير الله وأمر الله، وهم الذين يكذبون بالقائم (عليه السلام) ولا يؤمنون به؛ لأنهم يريدون أن يأتي وفق تقديرهم هم لا وفق ما قدر له الله سبحانه وتعالى.

پاسخ: (قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ) (مرگ باد بر آن دروغ‌گویان): یعنی کسانی که بر خلاف تقدیر خداوند، تقدیر می‌کنند و به طور قطع هر تقدیری که خلاف تقدیر الهی باشد، تقدیری باطل و دروغین است. اینها همان کسانی هستند که بر خلاف تقدیر الهی تقدیر می‌کنند و تقدیر و امر خداوند را دروغ می‌انگارند؛ همان کسانی که قائم (علیه السلام) را تکذیب می‌کنند و به او ایمان نمی‌آورند؛ چرا که آن‌ها می‌خواهند آن حضرت مطابق تقدیر آن‌ها بیاید و نه بر اساس آنچه خداوند سبحان و متعال برایش مقدر ساخته است.

(الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ): أي إن هؤلاء القوم مغمورون بالدنيا، ساهون عن الآخرة والغيب والملوك ، فهم ساهون بالدنيا واللهث وراءها عن القائم (عليه السلام) . فلا هم لهم إلا الدنيا، وهم معرضون عن القائم والجهاد بين يديه، والعناء والتعب في سبيل إعلاء كلمة الله. فهم أهل الدنيا في غمرة ساهون، والدين والقائم (عليه السلام) لعق على أسنتهم ([79]) ، يتكلمون به ويحدثون الناس به ولكنهم غير مستعدين لنصرته؛ لأنه يعارض دنياهم ويعرض حياتهم ومصالحهم للخطر.

(الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ) (آنان که به غفلت، در جهل فرو مانده‌اند): یعنی این گروه در دنیا غوطه‌ور، و از آخرت، غیب و ملکوت غافل‌اند. آن‌ها به وسیله‌ی دنیا از قائم (علیه السلام) غافل شده‌اند و به دنبال آن (دنیا) له له می‌زنند. اینان، هیچ هم و غمی جز دنیا ندارند، و از قائم (علیه السلام) و جهاد در پیشگاه او، و تحمل سختی و مشقت در راه برافراشتن کلمه‌ی الله گریزانند. اینها همان اهل دنیا هستند که در جهل فرو مانده‌اند، و دین و قائم (علیه السلام)، لقلقه‌ی زبان‌شان است. [80] به آن زبان می‌گشایند و از آن با مردم سخن می‌گویند ولی برای یاری رسانیدنش آمادگی ندارند؛ چرا که با دنیای آن‌ها ناسازگار است و زندگی و منافعشان را به خطر می‌اندازد.

(يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ): هذا عذر خبيث يعتذرون به، وهو. أنهم يقولون لا يقوم القائم (عليه السلام) الآن فلا يزال الكثير، فالدين بخير ولم ينتشر الفساد والجور والظلم في كل مكان [81].

(يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ) (می‌پرسند روز جزا کی خواهد بود؟): این عذر خبیث و ناپاکی است که آن را دست‌آویز خود قرار می‌دهند؛ اینکه می‌گویند اکنون قائم قیام نمی‌کند و هنوز زمان زیادی باقی است. دین بر خیر و پابرجا است، و فساد و ظلم و ستم در همه جا منتشر نشده است. [82]

ف(أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ)، وكأنهم لا يرون الأرض ملئت ظلماً وجوراً بأمریکا وأتباعها، بل وبهم هم ، هؤلاء الذين يدعون تمثيل الدين فهم مفسدون ويحسبون أنهم يحسنون صنعا [83]، حتى أوصلهم فسادهم إلى معاداة القائم (عليه السلام) مع أنهم يعيشون بفضله، وتحت ظل اسمه (عليه السلام)، ولكنهم يعلمون أن قيامه (عليه السلام) يعني ذهاب رئاستهم الدينية الباطلة وتقديس الجهال لهم، وبالتالي يحاولون صرف الناس عن القائم (عليه السلام) وعن نصرته، فهم المذكورون في الدعاء: (إنهم يرونه بعيداً) [84]، يسألون أيان يوم الدين!!!

پس (أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ) (روز جزا کی خواهد بود؟)؛ گویی نمی بینند زمین با آمریکا و پیروانش و حتی با خود آن‌ها پر از ظلم و جور شده است؛ همین کسانی که ادعای نمایندگی دین دارند، فاسدانی هستند و می‌پندارند کار نیک انجام می‌دهند؛ [85] تا آنجا که فسادشان آن‌ها را به دشمنی با قائم (علیه السلام) رسانیده است. با اینکه به فضل و برکت آن حضرت و در سایه‌ی مبارکش زندگی می‌کنند، ولی می‌دانند قیام آن حضرت یعنی از کف رفتن ریاست دینی باطل‌شان و تقدیس آن‌ها توسط جاهلان؛ از این رو می‌کوشند مردم را از قائم و یاری دادن آن حضرت منصرف کنند. اینها کسانی هستند که در دعای (إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا) [86] (آن‌ها آن را دور می‌بینند) از آن‌ها یاد شده است؛ می‌پرسند روز جزا چه هنگام خواهد بود!!

[71] - الشعراء : 62.

[72] - شعرا: 62.

[73] - الشمس : 1 - 3.

[74] - عن الحارث الأعور للحسين بن علي عليهما السلام : (يا بن رسول الله جعلت فداك أخبرني عن قول الله في كتابه المبين : (والشمس وضحاها) قال : ويحك يا حارث محمد رسول الله ، قال : قلت : (والقمر إذا تلاها) قال : ذاك أمير المؤمنين علي بن أبي طالب (عليه السلام) ، يتلو محمداً (صلى الله عليه و آله و سلم) ، قال : قلت قوله : (والنهار إذا جلاها) قال : ذلك القائم (عليه السلام) من آل محمد (عليه السلام) يملأ الأرض عدلاً وقسطاً (بحار الأنوار : ج 24 ص 79).

[75] - شمس: 1 تا 3.

[76] - از حارث بن اعور نقل شده است که به حسین بن علی (علیه السلام) عرض کرد: ای فرزند رسول خدا، فدایت شوم! از این سخن خداوند در کتاب مبینش (وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا) (سوگند به خورشید و برآمدن آفتابش) مرا باخبر فرما. فرمود: (وای بر تو ای حارث! منظور محمد رسول خداست (صلى الله عليه و آله و سلم)). راوی گوید: عرض کردم: (وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا) (و سوگند به ماه چون از پی آن برآید). فرمود: (او امیر المؤمنین علی بن ابی طالب (علیه السلام) است که از پی محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) برآمد). به ایشان عرض کردم:

(وَالنَّهَارِ إِذَا جَآلَاهَا) (و سوگند به روز چون آن را روشن کند). فرمود: (قائم ع از آل محمد (علیه السلام) است که زمین را از قسط و عدل پر می کند). بحار الانوار: ج 24 ص 79.

[77] - الذاریات : 10 - 12.

[78] - ذاریات: 10 - 12.

[79] - كما قال الإمام الحسين (عليه السلام): (الناس عبید الدنيا، والدين لعق على ألسنتهم، يحوطونه ما درت معائشهم، فإذا محصوا بالبلاء قل الديانون) وهي كافیة لمن تدبرها.

[80] - همان طور که امام حسین (علیه السلام) می فرماید: (مردم، بندگان حقیر دنیا هستند و دین، لقلقه‌ی زبان‌شان است. هنگامی که زندگیشان سرشار است دین گرایند، ولی هنگامی که در تنگنای بحران‌ها قرار گرفتند دین‌داران واقعی اندک می گردند).

[81] - يوجد تعليق مفيد جداً بهذا الشأن للسيد أحمد الحسن (عليه السلام) في كتاب (حاکمیه الله لا حاکمیه الناس)، راجع: فصل (المصلح المنتظر لماذا) : ص 38.

[82] - در کتاب (حاکمیت خداوند، نه حاکمیت مردم) سید احمد الحسن (علیه السلام) تعليق بسیار مفیدی در این خصوص وجود دارد. به (فصل 2: مصلح منتظر، چرا؟) مراجعه نمایید.

[83] - قال تعالى: (قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا * الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا) الكهف : 103 - 104.

[84] - فقرة من دعاء العهد يقول الإمام (عليه السلام) فيها: (اللهم اكشف هذه الغمة عن هذه الأمة بحضوره، وعجل اللهم لنا ظهوره، أنهم يرونه بعيداً ونراه قريباً، برحمتك يا ارحم الراحمين) مصباح المتعجد : ص 552.

[85] - حق تعالی می فرماید: (قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا * الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا) (بگو: آیا شما را آگاه کنیم که کردار چه کسانی بیش از همه به زیان‌شان بود؟ * آن‌هایی که کوشش‌شان در زندگانی دنیا تباہ شد و می‌پنداشتند کاری نیکو انجام می‌دهند). کهف: 103 و 104.

[86] - فرازی از دعای عهد که امام (علیه السلام) در آن می فرماید: (اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَن هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ وَ عَجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ) (خدایا! این اندوه را از این امت با حضور آن حضرت برطرف کن، و در ظهورش برای ما شتاب فرما، که دیگران ظهورش را دور می‌بینند، و ما نزدیک می‌بینیم، به مهربانی‌ات، ای مهربان‌ترین مهربانان!). مصباح المجتهد: ص 552.